

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13562/2023
06.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Самир Хот, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије - Министарство за заштиту животне средине, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Ужицу, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 179/23 од 22.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 179/23 од 22.03.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 179/23 од 22.03.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 179/23 од 22.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Сјеници Р1 40/2022 од 15.02.2023. године, којим је одбачен као преурањен предлог за одређивање новчане накнаде по основу смањених услова стицања прихода и ограничења права својине на кат.парц. ... и ... КО ..., поднет 08.07.2019. године против противника предлагача Министарства за заштиту животне средине.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, а предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажним решењем, применом члана 63. Закона о заштити природе и чл. 132. и 140. Закона о ванпарничном поступку оцењен је преурањеним предлог поднет 08.07.2019. године за одређивање новчане накнаде због смањених услова стицања прихода и ограничења права својине на кат.парц. ... и ... КО ..., које се налазе унутар граница Специјалног резервата „Пештерско поље“ у односу на које споразум још увек

није постигнут, а које се од 31.12.2015. године, на основу Уредбе о проглашењу специјалног резервата природе „Пештерско поље“ („Службени гласник РС, бр. 114/2015) налазе у режиму другог степена заштите у којем је, између осталог, забрањено превођење постојећих пашњака и ливада у оранице и друге намене. Ово због тога што се предлагач пре подношења предлога суду није обратио надлежним органима општине на чијем се подручју налазе непокретности са захтевом да се у управном поступку постигне споразум о накнади.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за одређивање накнаде у овој правној ствари поднет је 08.07.2019. године. Поднеском предатим пошти препорученом пошиљком 17.08.2020. године предлог за одређивање накнаде одмерен је на 829.313,60 динара, што према средњем курсу НБС 17.08.2020. године (1 евро=117,5799 динара) представља динарску противвредност 7.053,19 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења предлога, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић